

N:o 18.

Af herr **A. P. Gustafsson** i Sjögesta, *om skrifvelse till Kungl.*

Maj:t angående inskränkning i tiden för jakt å älg m. m.

För hvarje år som går inses allmänna det stora värde, som finnes i våra skogsbär, synnerligast lingon, men ett väsentligt hinder för tillvaratagandet däraf är att jakten på älg under den för bärplockning lämpligaste tiden är tillåten. Där ordnad jaktvård existerar, aflyses bärplockning å skogarne under älgskyttet, men där så icke är förhållandet, genomströvas skogarne af mer och mindre försiktiga älgjägare, och detta hafver till följd, att tillvaratagandet af nämnda bär dels afstannar och dels försiggår under stor fara för människors lemmar och lif.

Inseende det stora värde som finnes och bör tillgodogöras af omfördälda skogens högdjur, kan likväl icke förbises att betydligt därutöver bör sättas värdet och tillvaratagandet af »skogens röda guld», våra lingon, hvilket dessutom bereder vår på landet varande mindre kraftiga arbetarebefolkning en väl behöflig inkomst. Då det desslikes inom landet har uppstått en god industri för förädling af skogsbär, jämte en betydande export däraf, bör enligt mångens förmenande förberörda hinder för bärens tillvaratagande undanröjas, hvilket utan skada för älgjakten kunde ske genom jakttidens framflyttning till oktober månads senare hälft i de sydligare delarne af landet och måhända något tidigare i de norra.

I sammanhang härmed torde äfvenledes böra tagas under ompröfning, om ej jakttiden borde inskränkas samt nedskjutning af årskalfvar efter älg helt och hållet förbjudas. Under älgjakttiden dödas, enligt tillgängliga uppgifter, betydande antal älgar, och man frågar sig: är det möjligt att detta ståtliga och värdefulla villebråd kan bestå med en dylik årligt

tillåten nedskjutning, då det genom skogarnes fortgående uthuggning blir svårare för villebrådet att undkomma samt lättare för skytten att nedlägga det jagade djuret.

Är det betänkligt att alltför hårdt ansätta det vuxna älgbeståndet, förefaller det än betänkligare med nedskjutandet af årskalfvar, hvilket i betraktande af deras ringa värde i förhållande till de vuxna djuren, är en okynnig åderlåtning af älgstammen, och bör sålunda med allt skäl förbjudas.

För att i vidsträcktare mån bereda möjlighet för tillvaratagandet af skogsbär samt för att erhålla en vårdad älgstam får jag på grund af hvad här förut anförts värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande jaktstadga, att tiden för rätt till älgars dödande eller fångande förkortades till en vecka, och att den tillåtna tiden förlades till oktober månad, samt att fångande eller dödande af årskalfvar efter älg blefve under hela året förbjuden.

Stockholm den 21 januari 1908.

A. P. Gustafsson.

I motionen instämma:

Ivan Svensson. O. G. Erikson. Jonas Eriksson, Lindehult.

J. G. Forsberg. Axel Lundblad. Adolf Janson. C. E. Johansson, Rönna.

Folke Andersson. Lars Eriksson. G. M. Sandin. Oswald Emthén.
